

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214213466
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1214213466.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v právnej veci navrhovateľa: L.. A. C. A., bytom: F. XXX, F., proti odporcovi: L.. F. G., N.: C. XX, N., v zast.: Mgr. Peter Neštepný, advokát so sídlom: Ferienčíkova 7, Bratislava, o ochrane susedských práv, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 16C/141/2014-25 zo dňa 30.01.2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Navrhovateľa zaviazali povinnosťou zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 56,62 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku..

Súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 30.05.2014 domáhal od odporcu zaplata sumy 200,-€ titulom náhrady škody. Podaný návrh odôvodnil tým, že mu ako vlastníkovi rodinného domu susediaceho s pozemkom vo vlastníctve odporcu bola spôsobená škoda vo výške 200,-€. Ku škode malo dôjsť konaním odporcu, ktorý 20. apríla 2014 spolu so svojím otcom odstránil ťahavé rastliny, ktoré vysadil navrhovateľ na svojej časti pozemku pri plote, čím došlo k zničeniu alebo silnému poškodeniu rastlín. Navrhovateľom uplatňovaná škoda predstavuje finančnú náhradu nákladov a práce, ktorá vznikla navrhovateľovi v súvislosti s opätovným vysadením poškodenej sadby ťahavých rastlín.

Odporca sa k podanému návrhu vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 13.10.2014. Vo vyjadrení uviedol, že on žiadnym spôsobom do vlastníckych práv navrhovateľa nezasahuje, naopak navrhovateľ bez súhlasu odporcu vysadil na svojom pozemku popínavé rastliny druhu pavinič a hedera a nechal ich prerastať na obe strany ich spoločného plotu. Uvedený pavinič postupne znehodnocoval plotový materiál, kde zároveň dochádzalo k poškodzovaniu bambusovej rohože namontovanej zo strany plotu odporcu. Potvrdil, že v apríli 2014 bola odstránená časť porastu paviniča presahujúca na stranu odporcu avšak v žiadnom prípade neprišlo k zásahu na susedovej strane pozemku. S poukazom na vyššie uvedené žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť.

V prejedávanej veci podľa názoru súdu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie ani jednej zo zákonných podmienok potrebných pre priznanie nároku na náhradu škody. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že konanie odporcu nemožno považovať za protiprávne, nakoľko podľa názoru súdu svojím konaním nezasiahol do vlastníckych práv navrhovateľa a taktiež zo strany odporcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 127 ods.1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ v konaní taktiež nepreukázal vznik škody, iba uviedol, že ním uplatňovaná suma pozostáva z ceny nových sadeníc a jeho práce spojené s ich výsadbou. Na tomto mieste dáva súd do pozornosti, že Občiansky zákonník chápe škodu ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia,

predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. V konaní však navrhovateľ vznik ním uplatnenej škody ničím nepreukázal. Ani tento predpoklad potrebný pre priznanie nároku na náhradu škody navrhovateľom preukázaný nebol.

V zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia vyplývajú základné práva a povinnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, ktorým je tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých účastník odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a označiť dôkazy, ktorými chce účastník konania preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti je elementárnou povinnosťou účastníka konania, a to najmä navrhovateľa. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom.

Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na označenie dôkazov preukazujúcich pravdivosť skutkových tvrdení, pričom splnenie tejto povinnosti nie je možné od účastníka konania vynucovať. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť účastníka v spore. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva.

V prejednávanej veci podľa názoru súdu navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 v spojení s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a odporcovi priznal plnú náhradu trov vo výške 56,62 eur.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd nerozhodol o celom predmete žaloby, ale iba o jej nepodstatnej časti. Rozhodol iba o náhrade škody, ktorá však bola iba nepodstatným akcesóriom žalobného nároku a to požiadavky na nerušený výkon vlastníckych a susedských práv.

V snahe o zjednodušenie žaloby jej časť, t.j. nárok na náhradu škody berie navrhovateľ späť a žiada rozhodnúť iba susedský spor.

Ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že v obci F. prakticky všetci vlastníci domov vysádzajú živé ploty, alebo stavajú nepriehľadné ploty z pevného materiálu. Brečtan a pavinič, ako popínavé rastliny prerástli na susedovu stranu iba o 5 až 8 cm, pričom toto obmedzenie bolo vykompenzované tým, že nikto z pozemku navrhovateľa nevidí k žalovanému do záhrady ani na terasu.

Navrhovateľ navrhuje vylúch svedka L.. M. U. a v prípade potreby vyhotoviť znalecký posudok.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý čo sa týka čiastočného späťvzatia a zastavenia konania v časti súhlasí. Zároveň je toho názoru, že súd prvého stupňa sa vysporiadal s celým žalobným návrhom žalobcu, ktorý zamietol. Vo zvyšnej časti považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a je toho názoru, že súd prvého stupňa vec správne posúdil ako i rozhodol. Odporca poukazuje na to, že plot, ktorý oddeľuje pozemky je vecou v spoluvlastníctve účastníkov sporu. Navrhovateľ je preto povinný rešpektovať ust. § 139 Občianskeho zákonníka. Žalobca nechal plot svojvoľne, bez dohody so susedom zarásť a to dokonca takým spôsobom, že popínavé rastliny prerástli na pozemok odporcu. Odporca namieta, že to bol práve navrhovateľ, ktorý porušil susedské práva a to viacerými spôsobmi, najskôr svojvoľným rozhodnutím o vysadení rastlín na plot bez dohody so susedom a následne aj ich pestovaním takým spôsobom, že prerástli na susedný pozemok. Odporca naďalej trvá na tom, že zásahy do prerastajúcich rastlín boli urobené iba v nevyhnutnej miere. Odporca si taktiež uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 33,97 eur.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným súdu prvého stupňa 30.05.2014 domáhal od odporcu zaplata sumy 200,-€ titulom náhrady škody a v ďalšej časti toho, aby sa odporca zdržal zasahovania do vlastníckeho práva žalobcu. Súd prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 30.01.2015 žalobu zamietol, pričom v rozhodnutí chýba odôvodnenie toho, prečo konanie zamietol aj v druhej časti navrhovateľovho návrhu a to: „uloženia povinnosti odporcu zdržať sa zasahovania do vlastníckeho práva žalobcu“.

Vzhľadom k tomu, že v predmetom rozhodnutí absentuje odôvodnenie, na základe ktorého by odvolací súd mohol posúdiť úvahy a dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k tomu, že zamietol žalobu v celom rozsahu, nespĺňa tak napadnuté rozhodnutie náležitosti vyžadované ust. § 157 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. Vyššie uvedené skutočnosti robia napadnutý rozsudok nepreskúmateľným.

Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako nepreskúmateľný podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec podľa § 221 ods.2 O. s. p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konania, pričom úlohou súdu prvého stupňa v novom konaní bude odôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby odvolací súd mohol posúdiť úvahy a dôvody, na základe ktorých súd prvého stupňa rozhodol. Prvostupňový súd taktiež rozhodne aj o späťvzati návrhu navrhovateľom v časti o náhradu škody vo výške 200 eur.

Po opätovnom prejednaní súd prvého stupňa znova o veci rozhodne a podľa § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o náhrade trov celého konania.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.